

گزارشی از اعتصاب عمومی و تظاهرات سراسری در لندن!

روز ۳۰ نوامبر بریتانیا شاهد یکی از بزرگترین اعتصابات عمومی بود که سراسر این کشور از اسکاتلند تا ولز و انگلستان را درنوردید و بیش از ۲ میلیون تن از کارمندان بخشهای دولتی و غیر دولتی در آن شرکت کردند. در اثر این اعتصاب عمومی ۲۴ ساعته که بزرگترین اعتصاب در تاریخ "نسل" اخیر نام گرفت، معلمان و پرستاران، کارگران و کارمندان شهرداریها و خدمات عمومی، کارمندان وزارت کشور و بخش بهداشت، فرودگاه ها و ... دست از کار کشیده و اعتراض و خشم خود نسبت به برنامه های ریاضت اقتصادی دولت ائتلافی محافظه کار- لیبرال و بویژه یورش طبقه حاکم به حقوق بازنشستگی را با صدایی رسا اعلام کردند. در اثر این اقدام متحدانه که با فراخوان بیش از ۳۰ اتحادیه کارگری و کارمندان بخش خدمات عمومی صورت گرفت، بیش از ۷۰ درصد از فعالیتهای خدماتی بخشهای اعتصابی نظیر آموزش و پرورش، بهداشت و مرزبانی دچار اختلالات جدی شد. هزاران مدرسه تعطیل شد؛ دادگاه ها از فعالیت باز ماندند و در بخش خدمات درمانی، فرودگاه ها و مبادی ورودی، دولت مجبور شد تا از خدمات داوطلبان برای جلوگیری از توقف کامل فعالیتهای استفاده کند. این اعتصاب عمومی در عین حال که قدرت اتحاد و وحدت مبارزاتی کارگران و زحمتکشان بریتانیا را به نمایش گذارد در همان حال مشیت محکمی بر دهان دولت و طبقه حاکم بود، که در هفته های اخیر با اتکاء به بلندگوهای تبلیغاتی خود ضمن سم پاشی بر علیه اعتصاب کنندگان (نظیر آن که این اعتصاب صدای اعتراض اکثریت جامعه نیست و محصول اراده چند فعال اتحادیه ای "رادیکال" است!!)، کوشید تا از این اعتصاب جلوگیری کرده و از دامنه آن بکاهد. در عوض مردم با حمایت گسترده از اعتصابیون پوچ بودن تبلیغات بورژوازی حاکم را نشان دادند. در روز ۳۰ نوامبر اعتصاب کنندگان بریتانیایی با نمایش قدرت متحد و عظیم خود در سراسر بریتانیا نشان دادند که اعتصاب کنونی بیانگر اراده بیش از "۹۹ درصد" جامعه یعنی طبقات زحمتکش و محروم است که در مقابل سیاستهای غارتگرانه و ضد مردمی "یک درصد" حاکم ایستاده اند.

اعتصاب عمومی در بریتانیا در روز ۳۰ نوامبر همچنین با تظاهرات های وسیعی در این روز همراه شد که مرکز شهر لندن و صدها شهر دیگر بریتانیا را درنوردید. صد ها هزار تن از مردم در لندن و سایر شهر های انگلستان به خیابانها ریختند و با مارچ وسیع مبارزاتی وشعارهای خویش، فریاد زدند که مخالف سیاستهای اقتصادی طبقه حاکم و یورش آنها به دسترنج طبقه کارگر و توده های محروم انگلیس به منظور تخفیف بحران های مالی و اقتصادی شان هستند.

شعار "تمام قدرت به دست ۹۹ درصد توده‌های زحمتکش جامعه" در صف اول تظاهرات!

تظاهر کنندگان از منطقه "هولبورن" به طرف پارلمان انگلیس راه پیمایی کردند. در طول این راه پیمایی عظیم، هزاران شعار و پلاکارد های متنوع توسط تظاهر کنندگان حمل می شد که خواسته‌های ستمدیدگان را به نمایش می گذاشت. در صف جلو پلاکارد بسیار عظیمی حمل می شد که روی آن نوشته شده بود "تمام قدرت به دست ۹۹ درصد زحمتکش جامعه!" بخش بزرگی از شعارها و نوشته های حمل شده به مخالفت با برنامه های اقتصادی ریاضت کشانه دولت اختصاص داشت؛ از جمله "نه به قطع و کاهش خدمات عمومی!"، "دیوید کامرون (نخست وزیر انگلستان) گم شو!"، "مالیات از ثروتمندها، نه از فقرا!" حمله به حق بازنشستگی موقوف!" "نه! به بالا بردن سن بازنشستگی به ۶۷ سال"، و شعارهایی بر علیه اختصاص بودجه برای جنگ و غیره. در بخشهای دیگری از تظاهرات شعارهای رادیکالتری سر داده می شد از جمله "سرمایه داری مساوی با بحران است! راه حل، سوسیالیسم است!"، "آنها (طبقه حاکم) می گویند، کاهش حقوق و خدمات!، جواب ما این است: مبارزه! مبارزه!"، "کارگران متحد هیچگاه شکست نخواهند خورد!"، "تنها راه حل، انقلاب است!" و....

در گوشه دیگری از تظاهرات عده ای از تظاهر کنندگان با ابتکار جالبی ضمن برآه انداختن یک نمایش، نخست وزیر و نمایندگان دولت را با دشنه های خونینی در دستانشان نشان می

دادند که با غل و زنجیر توسط سرمایه داران کنترل شده اند و به محض آن که زنجیرهایشان تکان می خورد با دشنه به مردم حمله و آنها را تهدید می کردند. این ابتکار جالب هنری که مورد استقبال وسیع تظاهرکنندگان قرار گرفته بود؛ در حقیقت انعکاس این واقعیت بود که سیاستمداران حاکم ، در حقیقت مجری و ابزار تامین منافع طبقه حاکم می باشند. این نمایش خیابانی همچنین یورش غارتگرانه و وحشیانه ای را تصویر می کرد که دولت حاکم بر انگلیس در سالهای اخیر به نمایندگی از طبقه حاکم یعنی سرمایه داران به توده های محروم و حقوق آنها سازمان داده تا با تشدید غارت مردم بار بحران اقتصادی مرگبار جاری را بر دوش توده های رنجبر منتقل نماید .

از نکات دیگر این تظاهرات شرکت بسیار وسیع جوانان و نوجوانان بود که اکثرا به شعارهای رادیکال تر گرایش نشان داده و آنها را تکرار می کردند. حضور وسیع جوانان و نوجوانان در این تظاهرات نشانه آن است که برغم تمامی تبلیغات گمراه کننده و مسموم طبقه حاکم و بلندگوهایش و تلاش آنها برای اشاعه سیاست گریزی و ترویج از خودبیگانگی در میان جوانان، آگاهی سیاسی هر چه بیشتر در میان جوانان و نوجوانان انگلیس رشد کرده و گرایش آنها به مسایل سیاسی در شرایط بحرانی کنونی هر چه بیشتر شده است .

در پایان تظاهرات تعدادی از رهبران و نمایندگان اتحادیه های کارگری برای جمعیت سخنرانی کرده و وعده ادامه اعتصاب و اعتراض در صورت تداوم سیاستهای ضد مردمی کنونی طبقه حاکم را می دادند.

جدا از اتحادیه های کارگری و انجمنهای گوناگون صنفی، سازمانها و نیروهای سیاسی مختلف از جمله فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در لندن نیز با شعار ها و بنر های خود در تظاهرات ۳۰ نوامبر شرکت نموده و برخی از آنها با گذاشتن میز کتاب به ترویج نشریات تشکیلات خود پرداختند.

فعالین چریکهای فدایی خلق ایران در لندن

۳۰ نوامبر ۲۰۱۱